

NEDELJA, 2.4.2017, str./S.M

Križev pot za novo upanje

Marsikdo bi pomislil, da je bilo tako dogovorjeno, a se je zgodilo čisto naključno. Na mladinskem križevem potu na Križni gori v torek, 21. marca, se je zbralo natanko 14 oseb. Kakšna simbolika se je skrivala v tem: 14 postaj in 14 ljudi. Jezusov križev pot se nam lahko zdi včasih tako oddaljen, a ko postaje prenesemo v svoje življenje, hitro spoznamo, da smo tudi mi včasih po krivici obsojeni (ali pa smo tisti, ki po krivici obsojamo), da padamo pod napori, kot je Jezus padal pod križem ... Včasih smo Simon, ki pomaga, spet drugič smo tisti, ki potrebuje pomoč. Vzpon na hrib je sovpadal z mislimi o vzponih, ki sledijo padcem v našem življenju. Kako lepo je temo razsvetlil plamen sveče in s tem ponazarjal, kako lahko majhna lučka upanja razsvetli življenje. Po pesmih in prebranih razmišljanjih, ki so jih pripravili sodelavci InicijativAngola in Katoliška mladina, je sledila tišina. »Treba je mnogo tišine, tišine – srca samo naj merijo čas in kažejo pota,« je zapisal pesnik Tone Pavček. Posebej pa smo se spomnili ljudi, ki so v stiski in trpijo. Naj jim tudi naša molitev daje upanje, da po vsaki noči pride jutro in po vsakem postu velika noč. MATEJA RIHTER